

MAJLIS PENGANUGERAHAN GELARAN DOKTOR KEHORMATAN EKONOMI HONORIS CAUSA (HC)

UNIVERSITAS PADJADJARAN BANDUNG, INDONESIA, 6 FEBRUARI 2004

Saya berasa amat terhormat kerana universiti yang terkenal di Indonesia ini Universitas Padjadjaran, Bandung, berpendapat bahawa saya layak dianugerah Ijazah Doktor Kehormatan Ekonomi Honoris Causa. Ini adalah kali pertama sebuah universiti di luar Malaysia menyebut pembangunan ekonomi Malaysia sebagai asas kepada anugerah yang tinggi ini. Terima kasih saya ucapkan kepada Universitas Padjadjaran.

2. Walaupun saya berbangga diberi kredit kerana pembangunan ekonomi Malaysia, tetapi secara ikhlas saya perlu berkongsi kredit ini dengan tiga Perdana Menteri yang mendahului saya. Merekalah yang meletak asas-asas yang membolehkan Malaysia mara dengan pantas dalam pembangunan ekonominya dalam 20 tahun yang lewat ini.

3. Pembangunan ekonomi tidak mungkin dicapai dalam persekitaran politik yang tidak stabil. Perdana Menteri yang pertama, Allahyarham Tunku Abdul Rahman ialah orangnya yang mencipta sejenis kerjasama antara bumiputra Melayu dengan rakyat keturunan Cina dan India yang dapat meredakan permusuhan biasa diantara putra tanahair dan kaum keturunan dari negara Cina dan India.

4. Sejurus selepas kembalinya British ke negeri-negeri Melayu kerana kekalahan Jepun (atau Jepang) dalam Perang Pasifik, mereka merancang untuk menyatukan semua negeri-negeri Melayu dan negeri-negeri Selat (Straits Settlements of Penang and Malacca) untuk dijadikan sebuah Malayan Union yang diletak terus di bawah kuasa pemerintahan Kolonial dari Whitehall, London. Sebelum ini British, melalui perjanjian dengan raja-raja Melayu hanya diiktiraf sebagai pelindung bagi negeri-negeri Melayu (British Protectorate). Namun kuasa British sebagai pelindung tidak banyak berbeza daripada kuasa penjajah. Pembentukan Malayan Union akan menjadikan kuasa penjajahan satu realiti secara rasmi. Yang menimbul kemarahan orang Melayu ialah taraf mereka sebagai peribumi dan pemilik Tanah Melayu akan dihapuskan dan keturunan orang Cina dan India berhak memiliki kerakyatan Malayan Union dan juga negara asal mereka (dual citizenship). Sementara orang Melayu menentang Malayan Union orang Cina bersikap berkecuali kerana pada masa itu Malayan Communist Party (Parti Komunis Malaya) sedang bertempur dengan British untuk mendirikan Malayan Communist Republic yang akan didominasi oleh orang Cina.

5. Apabila British akhirnya menggugurkan Malayan Union dan mengembalikan hak orang Melayu sebagai anak watan, hubungan antara orang keturunan Cina dan India dengan orang Melayu tidak begitu mesra. British berpendapat mereka tidak mungkin bekerjasama dalam arena politik, dan ini boleh dijadikan alasan untuk tidak memberi kemerdekaan bagi Malaya.

6. Tetapi Tunku sebagai ketua UMNO atau PERKEMBAR (Pertubuhan Kebangsaan Melayu Bersatu), parti politik Melayu yang terbesar, mencipta formula yang mengekalkan hak istimewa orang Melayu sebagai anak watan di samping mengiktiraf hak orang Cina dan India sebagai rakyat Malaya. Pertubuhan Cina Malaya dan Parti Kongres India bersetuju untuk menubuh sebuah parti perikatan (coalition) dengan UMNO mengepalainya. Dengan cara ini masing-masing dapat mempertahankan

kepentingan sendiri tetapi bekerjasama dalam perkara-perkara yang mempunyai kepentingan besama.

7. Pendekatan ini berjalan dengan baik semasa perjuangan untuk kemerdekaan. British tidak dapat mengguna permusuhan kaum dan kemungkinan Melayu akan menindas kaum-kaum lain untuk menolak kemerdekaan bagi Malaya. Demikianlah berjayanya perikatan ini sehingga parti-parti lain yang mewakili Sabah dan Sarawak dan suku-suku kaum di sana telah bergabung dalam Perikatan yang kemudian menjadi Barisan Nasional. Sekarang terdapat 14 buah parti dalam Barisan Nasional dan ini menjamin majoriti yang besar bagi Kerajaan Barisan Nasional, dan stabiliti politik – faktor-faktor yang menyumbang kepada pembangunan ekonomi.

8. Malangnya Tunku tersilap dalam persepsinya berkenaan minat dalam bidang ekonomi kaum-kaum di Malaysia. Beliau memikir kaum-kaum berpuashati dengan agihan kekayaan ekonomi yang wujud semasa British. Pendapatnya ialah orang Melayu hanya ingin bekerja dalam pemerintahan negara, dan orang Cina hanya ingin berniaga. Orang India pula akan kekal di ladang-ladang getah atau menjadi ahli profesional.

9. Tetapi orang Melayu berasa iri hati terhadap kekayaan orang Cina dan orang Cina berminat untuk memegang jawatan-jawatan tinggi dalam pentadbiran. Oleh kerana ini ketegangan meningkat diantara Melayu dan Cina. Parti Islam SeMalaysia cuba mengurangkan sokongan Melayu kepada UMNO dengan memainkan isu agama dan UMNO pula cuba mempertahankan popularitinya dengan memainkan isu bangsa Melayu, yang menyebabkan pengundi Cina kurang senang dengan UMNO.

10. Kempen pilihanraya 1969 memperlihatkan isu ras dan agama dimainkan secara besar-besaran. Walaupun Perikatan Cina, Melayu, India menang tetapi parti pembangkang Cina mendapat kerusi yang bertambah. Selepas pilihanraya parti pembangkang Cina mengadakan perayaan kemenangan dengan menceroboh kawasan Melayu untuk mengejek-ejek mereka. Dengan itu rusuhan kaum pun berlaku.

11. Tetapi dalam masa kurang dari dua tahun, parti campuran Perikatan dihidupkan semula oleh Allahyarham Tun Abdul Razak yang telah mengambil alih kepimpinan UMNO daripada Tunku. Pemimpin-pemimpin parti ketiga-tiga kaum telah berikrar untuk terus mendokong kerjasama antara kaum. Tetapi masalah asas yang telah menyebabkan rusuhan kaum berlaku dipersetujui untuk dikaji dan tindakan untuk mengatasi masalah ini diambil.

12. Untuk memendekkan cerita, parti campuran ini bukan sahaja disuburkan semula tetapi diperkuatkan dengan penyertaan beberapa parti lawan. Hari ini terdapat 14 buah parti dalam perikatan ini, yang dinamakan Barisan Nasional. Dengan ini Kerajaan Pusat selalunya mempunyai majoriti yang besar dalam Parlimen. Oleh kerana tidak khuatir dengan kemungkinan ditumbangkan dengan undi tidak percaya, Kerajaan Pusat dan negeri-negeri dapat menumpu kepada pemerintahan yang baik dan pembangunan negara.

13. Pemerintahan yang stabil dan kukuh inilah yang saya warisi. Dasar Ekonomi Baru yang bertujuan untuk mengimbangkan kekayaan ekonomi antara kaum supaya rusuhan kaum tidak berlaku lagi, dasar yang sedikit sebanyak dipengaruhi oleh buku saya, *The Malay Dilemma*, sudah pun dimulakan. Apa yang perlu ialah melaksanakan secara berkesan dasar ini.

14. Saya perlu akui bahawa semasa saya berada di luar Kerajaan pembetulan kedudukan tidak seimbang antara kaum ternampak mudah. Apa yang diperlukan hanyalah memberi peluang perniagaan, hutang, dan tempat perniagaan di Bandar-bandar kepada Melayu dan Bumiputera lain. Juga kontrak Kerajaan, lesen dan permit boleh dibekalkan kepada Melayu dan Bumiputera lain secara sengaja.

15. Tetapi didapati menjayakan orang Melayu dalam bisnes tidak semudah yang dijangka. Ramai yang menyalahgunakan peluang yang diberi kepada mereka. Mereka menjual lesen dan kontrak kepada orang Cina untuk mendapat wang tunai. Namun ramai juga bumiputera yang serius dan mereka amat berjaya sehingga dapat memperluaskan perniagaan mereka ke negara-negara lain. Hari ini matlamat Dasar Ekonomi Baru tercapai lebih separuh dan irihati Melayu terhadap kaum lain sudah berkurangan. Demikianlah keadaan sehingga krisis kewangan tidak meretakkan hubungan kaum. Keperluan affirmative action untuk menentukan kekayaan ekonomi dikongsi secara adil antara kaum, sedikit sebanyak menghalang pertumbuhan ekonomi negara. Jika dibiarkan kaum Cina akan maju dengan pesat dan dispariti (jurang) antara mereka dan orang Melayu akan meningkat dan akan membawa kepada permusuhan kaum.

16. Tetapi kita bernasib baik kerana orang Cina sendiri sedar akan kemungkinan ini dan mereka sanggup berusaha menjayakan Dasar Ekonomi Baru.

17. "Affirmative action" tidak terhad kepada perniagaan sahaja. Menyedari bahawa pelajaran dan penguasaan ilmu boleh menyumbang kepada penyediaan generasi akan datang untuk bersaing dalam perniagaan dan profesyen, Kerajaan memperuntukkan bajet yang besar untuk pendidikan dan mengadakan biasiswa yang banyak bagi penuntut bumiputera. Ramai daripada bumiputera sekarang lulus dalam bidang-bidang profesyen dan "business administration" (pengurusan perniagaan) dan ramai yang menjadi pengurus besar dalam syarikat gergasi asing seperti Shell, Motorola dan Intel. Beberapa daripada mereka ditugas untuk membuka kilang baru di negara lain. Syarikat-syarikat besar di Malaysia seperti Petronas, Tenaga Nasional, pelabuhan-pelabuhan, kereta nasional Proton berjaya diurus dan dimajukan oleh pengurus bumiputera. Petronas sekarang bergiat di 36 buah negara, mencarigali dan mengeluarkan minyak dan gas, menapis dan mengurus gas tanker fleet yang terbesar di dunia. Demikian juga Malaysia International Shipping Corporation, yang diurus oleh bumiputera dan beberapa syarikat perkapalan bumiputera yang lain.

18. Ternampak seolah-olah orang Melayu lebih cekap mengurus perniagaan yang besar daripada menjalankan perniagaan runcit. Ini mengecewakan kerana bandar-bandar masih dipenuhi dengan kedai-kedai milik orang Cina. Justeru itu Kerajaan sekarang berusaha untuk melibatkan bumiputera dalam perniagaan secara francais yang tidak memerlukan kecekapan yang tinggi.

19. Untuk mengelakkan daripada saham yang diperuntukkan kepada bumiputera dijual kepada kaum lain, Kerajaan menubuhkan Permodalan Nasional Berhad (PNB). PNB memiliki beberapa Unit Trust terbuka yang diperuntukkan saham syarikat-syarikat besar untuk bumiputera. Individu bumiputera boleh membeli unit dalam Unit Trust ini yang melabur dalam syarikat-syarikat yang tersenarai dalam Bursa Saham. Jika pelabur bumiputera ingin menjual unit yang dibeli oleh mereka, Unit Trust sanggup membeli balik unit-unit ini. Dengan itu saham bumiputera kekal dengan PNB dan tidak dijual

kepada bukan bumiputera. Tetapi PNB melalui Unit Trust boleh menjual dan membeli saham daripada pasaran saham, sesuatu yang boleh memajukan pasaran saham Kuala Lumpur.

20. Hari ini lebih 8 juta daripada 13 juta bumiputera memiliki unit dalam beberapa Unit Trust milik PNB. Jumlah besar pelaburan bumiputera adalah sebanyak 65 bilion ringgit, hampir separuh daripada belanjawan Kerajaan bagi tahun 2003.

21. Walaupun pelbagai usaha dibuat sasaran 30 peratus bahagian bumiputera dalam ekonomi negara masih belum tercapai. Namun demikian perbezaan diantara kekayaan ekonomi bumiputera dengan bukan bumiputera sudah dikurangkan. Tidak ada tuduh-menuduh semasa krisis kewangan berlaku. Sekarang bumiputera bekerja sebagai eksekutif dalam syarikat-syarikat milik orang Cina dan India dan sebaliknya. Hubungan kaum sekarang lebih sihat daripada dahulu.

22. Sementara itu Kerajaan memberi perhatian yang serius kepada prestasi ekonomi negara. Oleh kerana pertanian dan perlombongan (mining) tidak dapat menyediakan peluang kerja yang banyak, Tun Razak memulakan peralihan kepada industri pembuatan, terutama yang menggunakan tenaga kerja yang ramai. Oleh kerana negara tidak mempunyai kecekapan dalam bidang industri, tidak mempunyai modal yang cukup, tidak cekap mengurus kilang dan tidak berpengetahuan akan pasaran dunia, keputusan dibuat untuk menjemput pelabur asing. Ini dibuat sebelum Foreign Direct Investment (FDI) disebut-sebut oleh pakar-pakar ekonomi.

23. Tujuan menarik FDI lebih untuk meningkatkan peluang kerja daripada menjadikan Malaysia negara industri. Tetapi apabila dimula, ternampak jelas pekerja Malaysia memiliki kecekapan yang tinggi yang mampu mengeluarkan produk yang canggih dan berkualiti dunia. Dengan ini Kerajaan membuat keputusan untuk memajukan industri pembuatan secara besar-besaran. Hari ini 82 peratus daripada eksport Malaysia disumbang oleh barangan buatan. Getah, kelapa sawit, minyak, gas dan lain-lain bahan mentah berjumlah hanya 18 peratus. Bagi tahun 2003, eksport Malaysia buat kali pertamanya berjumlah 100 bilion Dolar Amerika.

24. Oleh kerana pelabur asing menumpukan kepada bidang elektronik dan pengalaman Malaysia ialah amat tidak bijak bergantung kepada satu jenis eksport sahaja, Kerajaan memutuskan untuk menceburi sendiri dalam industri-industri lain. Semasa itu rakyat Malaysia termasuk Bumiputera sudah berpengalaman dalam bidang pengurusan dan dipercayai mampu untuk mengurus industri besar dengan sedikit bantuan daripada pakar-pakar asing.

25. Sebuah Syarikat Industri Berat (HICOM – Heavy Industries Corporation) ditubuh untuk melabur dalam perusahaan besi waja, simen, kilang sadur timah dan perusahaan otomobil nasional. Projek ini bukanlah terlalu besar. Tetapi ia merangsangkan rakyat Malaysia untuk meneroka pelbagai jenis industri, termasuk juga bidang-bidang seperti pengeluaran mikrocip, peralatan elektrik, “machine tools”, fabrikasi logam besi dan aluminium dan bermacam-macam lagi. Ladang-ladang getah dan kelapa sawit ditebang untuk mendirikan taman industri (industrial park). Di seluruh Negara kilang-kilang didirikan, yang mengeluarkan beraneka jenis produk untuk kegunaan tempatan dan eksport.

26. Pelancongan (tourism) dipromosikan secara agresif bersama dengan service industry (industri perkhidmatan) dan hasilnya pada tahun 2002, 13 juta pelancong datang ke Malaysia. Industri pelancongan membawa masuk aliran tunai sebanyak 30 bilion Ringgit. Jika tidak kerana September 11 dan SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome) , sumbangan industri ini kepada kemasukan wang asing akan menjadi amat besar.

27. Di zaman penjajahan British, Semenanjung Tanah Melayu dijadikan punca hasil usaha untuk membangunkan bandar pelabuhan Singapura. Buat beberapa lama selepas Malaysia merdeka amalan ini diteruskan bagi dagangan antarabangsa Malaysia. Dengan pertumbuhan pesat ekonomi, eksport Malaysia meningkat dengan banyaknya.

28. Sepuluh tahun dahulu semua lapan pelabuhan Malaysia mengurus masuk keluar kontena sejumlah 1 juta T.E.U* Singapura pada masa itu mengurus 12 juta T.E.U* Pelabuhan-pelabuhan Malaysia menjadi “feeder port” kepada Singapura sahaja. Kapal kontena yang besar, Ocean Going, tidak berlabuh di pelabuhan Malaysia.

29. Kempen pemasaran yang agresif dan pembinaan sebuah pelabuhan berdekatan Singapura berjaya menukar prestasi dahulu. Sekarang Pelabuhan Utara dan Barat di Port Klang mengurus masuk keluar kontena berjumlah 4.5 juta T.E.U. dan Pelabuhan Tanjung Pelepas mengurus 3.5 juta T.E.U pada tahun 2003. Tanjung Pelepas mula beroperasi pada tahun 1999 dan kemajuannya adalah yang terbaik di dunia. Prestasi pelabuhan-pelabuhan lain juga sudah meningkat.

30. Untuk pertumbuhan ekonomi yang pesat, pentadbiran yang cekap dan tersusun adalah penting. Pegawai-pegawai diberi latihan berulang-kali dan diberi maklumat yang jelas akan perancangan Kerajaan. Unit Perancang Ekonomi (EPU) dan Kementerian Kewangan bersama menteri-menteri terlibat dengan semua bajet, persediaan rancangan lima tahun dan rancangan jangka panjang seperti Wawasan 2020 – selama 30 tahun. Karenah birokrasi dikurangkan dengan pelbagai cara. Sebuah Unit Penyelarasan dan Perlaksanaan (Implementation and Coordination Unit-ICU) ditubuh untuk mengesan dan melapor berkenaan dengan prestasi kemajuan semua projek. Bilik Gerakan yang mencontohi “Operations Room” perang, mengumpul semua data berkenaan pertumbuhan ekonomi negara.

31. Negara Jepun (Jepang) biasa dikecam oleh negara-negara Barat kerana kerjasama yang erat diantara Pentadbir dan swasta. Kita dapati Japan Incorporated ini, telah berjaya memajukan sebuah negara yang bankrap akibat perang sehingga menjadi ekonomi yang kedua terbesar di-dunia. Hasil daripada Dasar Pandang Ke-Timur, kita berpendapat pendekatan cara Japan Incorporated boleh menolong pembangunan Malaysia. Secara sengaja kita menerap konsep Malaysia Incorporated dan memupuk kerjasama yang rapat diantara pentadbiran, swasta dan kepimpinan pekerja. Perjumpaan dan dialog diadakan diantara ketiga-tiga pihak ini untuk menentukan cara-cara memajukan negara. Syarikat-syarikat kecil dan besar dibantu oleh Kerajaan dengan pelbagai cara supaya mereka maju.

32. Di Malaysia cukai korporat ialah sebanyak 28 peratus – turun daripada 45 peratus dahulu. Secara tidak langsung Kerajaan anggap dirinya sebagai pemegang saham 28 peratus dalam syarikat-syarikat perniagaan. Ini adalah oleh kerana 28 peratus daripada keuntungan syarikat adalah milik Kerajaan, walau tidak satu sen pun dilabur oleh

Kerajaan. Jika syarikat untung kerana urusan dengan Kerajaan dipermudah dan dipercepatkan, yang menikmati keuntungan ialah Kerajaan juga. Kita menolong semua, tetapi tidak semua yang berjaya dan menjadi terkenal. Yang berjaya dikatakan kroni Kerajaan. Itu adalah pendapat orang Barat yang tidak senang dengan kemajuan Malaysia. Kita tidak memperdulikan tuduhan ini.

Tuan-tuan dan Puan-puan yang di muliakan,

33. Secara ringkas itulah cerita pertumbuhan ekonomi Malaysia. Banyak lagi yang telah dilakukan untuk tujuan ini. Seperti biasa tidak ada satu pendekatan yang apabila dilaksanakan akan membawa kejayaan. Tiap satu pendekatan memerlukan pelbagai dasar, cara, dan tindakan sebelum kejayaan dicapai. Juga tidak ada sesiapa yang boleh mendakwa bahawa dia seorang sahaja yang menyebabkan kejayaan dicapai.

Yang Mulia Bapa Rektor Universitas Padjadjaran,

Tuan-Tuan dan Puan-Puan,

34. Sekali lagi saya ucapkan berbilang terima kasih kerana anugerah Doktor Kehormatan Ekonomi Honoris Causa bagi diri saya sebagai seorang yang menyumbang kepada pembangunan Malaysia.

Sekian, terima kasih.